

Բրիտանիա ուղիները

<p>Հիսուս Բրիտանիա ուղիները, նրա նպատակը մարդկության և երկրի բարգավաճման գործում.</p> <p>Ինտերնետային տեղեկատվության անկախ էջ՝ հիմնված փորձի և ուսումնասիրությունների բազմաթիվ նոր տեսանկյունների և անձնական փորձագրանքի գործնական օրինակների վրա:</p> <p>Այս էջում կարող եք գտնել ցայսօր որպես հիմնական համարվող աղոթքների օրինակներ հայերեն լեզուներով:</p>		<p>1)՝ <u>"Արոնք որպես կապ ստոծո հետ"</u> և <u>"Հիսուսը և խաչմանկանությունը"</u> թեմաներով:</p> <p>Այսուհետ կարող եք բազմաթիվ այլ լեզուներով 2) ծանոթանալ Ավետարանի և Հովհաննեսի հայտնության թեմաներին առնչվող մեր հիմնավորված մեկնաբանություններին, ինչպես նաև այլ գլուխների ու տարբեր թեմաների հետ: 3)</p>
---	---	--

- 1) Կարճ բովանդակություն. [türkçe](#) ...
- 2) Ծավալուն տարբերակ. [անգլերեն](#) և [գերմաներեն](#) տեքստերը պարբերապար թարգմանվում են:
- [Ինչպես նաև](#). **Русский** , ...

<http://www.ways-of-christ.com/hy>

Աղոթք խաղաղության, կյանքի և հողի

Այս աղոթքը միաժամանակ մեկնաբանում է քրիստոնեական մոտեցումը, թե այն ինչպես պետք է ապրեցություն գործի:

Տեր, իմ Արարիչ, իմ սատար և հույս:

Հիսուս Բրիտանիա հետ միաձուլ շնորհակալ եմ քեզ ամենի համար, ինչ քեզնից է գալիս:

Ներիր ամենը, ինչ ինձ քեզանից հեռացրել է, թույլ տուր ինք խնդրում եմ այս լռության մեջ քո ոգու հովանավորությանը ստեղծագործ դառնալ:

Ուղղորդիր ինձ, որպեսզի ես ուրիշների ճանապարհին առ քեզ խաղաղ չդառնամ,

առաջնորդիր ինձ՝ այլոց քո ոգով օգնելուն,
պահապան կանգնիր ինձ իմ ճանապարհին*:

Տրամադրիր մարդկանց, որ նրանք կյանքի ու մահվան մասին որոշ
ուժները քո հաճությանը թողնեն**:

Օգնիր բոլոր նրանց, ովքեր քո արարչությանն են ծառայում***:

Առաջնորդիր այս աշխարհը դեպի բեկումը, որը դեպի քո
խոստումնալից նոր ժամանակին է տանում:

*) Այստեղ կարող են նաև այլոք ներառվել:

**) Այստեղ կարող են նաև առանձին թեմաներ կամ մեղիսուսցիոն
մոտեցումներ ներառվել, ինչպես օրինակ՝ "Կասեցնել բռնության և նրա
նամանակի հակադրության միջև երկմտանքը", "Բռնության պրոբլեմի
լուծման միջոցով բռնության հիմնարարի խաթարում", "Խաղա
ղ երկխոսություն կրոնների բարեկամների միջև"... **Համեմատություն Մաթ.
5: 9 և 26: 52 – ի միջև**

***) Չարչրկված բնությունը օգնության է կոչում: Ժամանակն է Աստծուն կամ
Բրիստսին խնդրելու, որպեսզի նրանք պահպանեն մեզ խաթարված բնության
աղետներից: Մույնը սակայն մարդկության՝ արարչագործության հանդեպ
վարքագծի փոփոխության անհրաժեշտության փոխնակը չէ:

****) Ղուկաս 11: 2, 212: 31, Հայտնություն 11: 16... Տես նաև "Հայր մեր",
Մաթևոս, 6, 7-15.

Աստված կարող է սերը, որ իրեն է տրվում, բաժանել:

Թե աղոթքը և թե աստվածն ու գործելը համատեղ են միևնույն ոգու մեջ, նրանք
սատարում են միմյանց:

[Տեղեկություններ՝ „Հիսուսը և Իսլամը" թեմայի շուրջ](#)

3) Գլխավոր տեքստի այլ լեզուներով ծավալուն տարբերակը կայանված է հետևյալ գլուխներից՝ Մաս 1.
Տեքստի խնաստի և կիրառման մեկնաբանություն՝ մեղիսուսցիայի գործնական օգնություն, ինչպես օրինակ.
"Ի սկզբանե էր բան...", "Բանը մարմին եղա...", Հիսուս Նապարեթացին, նրա ծնունդը՝ լրացուցիչ էջով
վերաձևնդի քրիստոնեական նշանակության մասին, Նշանակալից էջեր Հիսուսի պատմակությունից, Նշ
ումներ "երկու Հիսուս-պատմի" թեմայի շուրջ բանասիրությունների մասին, Հովհաննես Սկրուջի կողմից
Հորդանանի մկրտման մասին, Լրացուցիչ էջում ժամանակակից Մկրտության մասին, "Ամանապատի
լրություն", Փորձություն, Կանայի հարսանիքը (կենսակցման, համակրանքի, խնացության ու սիրո
քրիստոնեական մոտեցում), "Մուրբ եռանդ" (և պայակամության հանդեպ մոտեցում), Լեռան քարոզը
(Բնացության տեսանկյունից), Բրիստոսի պայծառակերպության քարոզը Թաբոր լեռան վրա, հարցեր
"Հրաշագործությունների" վերաբերյալ, Ղապարոսի հարությունը, "Գառներ", Բրիստոսը և ոտնվան,
Բեթանիայի օծումը (քրիստոնեական հավատքի կարևոր տեսանկյուններ), Հաղորդություն, Չերքակալում և
մտրակում, փշապակ և հրաժեշտի խոսք, Բաչում և դամբան՝ քրիստոնեական միջի առեղծմերով, դատարկ
դամբարանի խնդիրների շուրջ, "Երթ դեպի դժոճ", "Երթ դեպի դրախտ", Հարություն, Համբարձում,
Վերածնունդ, Հոգեգալտի արարողություն, Հիսուսի նկարը: Մաս 2. Հովհաննեսի հայտնությունը,
Քարոզության հանդեպ վերաբերմունքի մասին, Հովհաննես հայտնության բովանդակությունը- #ոթ եկե
ղեցիները՝ կից լրացուցիչ էջեր ժամանակակից եկեղեցիների կամ թեոլոգիական ուղղությունների և
օչկումնայի մասին, Յոթ պահապաններ, Յոթ փողեր, "Յոթ կայծակ" և երկու քարոզիչները, Կինը և հրեշը,
Ծովի յոթգլխանի հրեշը, Ստորգետնյա տասներջույր հրեշը, Վերջին յոթ անեծքները և "Բարեգոնի"
կործանումը, "Խաղաղության 1000-ամյա (իրական) արքայությունը", "Նոր երկինք, նոր երկիր և "Նոր
Երուսաղեմ", Ամփոփում- "Բրիստոնեականը, Լուսանցք- Բրիստոնեական պահվածք- "Աշխարհում, բաց
ոչ աշխարհաթող", "Երրորդ ուղի", Բացատրություն ներկայացվածի որակի մասին՝ տպագրական

տարբերակ ; Իրավունք- ի-մեղլային ֆորմուլյար: Մաս 3-4. Բապնաթիվ այլ թեմաներ- Հին կոստանտնուպոլսյան, Երրայականությունը և Բրիտանոս, Բարդուղիմեոսյան արժեքների հիմունքները, Չահրասուստրա, Հիսուս Բրիտանոս և իսլամականությունը, Հիսուս Բրիտանոս և Բուրդայականությունը, Հինդուիզմ, Քրիստոս, Շինթոիզմ, "Հիսուսի քողարկումն արտոնության" մասին ժամանակակից վերաբերմունքի կարճ բացահայտում, Բնագիտություն և աստվածաբանություն, Հիսուսը և մննդի ինդիկները, Հիսուս Բրիտանոս և ապաքինումը պատր, Աղոթք խաղաղության, կյանքի և հողի մասին, Տնտեսավարումը և սոցիալական քաղաքականությունը քրիստոնեական տեսանկյունից, Հասարակությունը և քաղաքականությունը քրիստոնեական տեսանկյունից, Փիլիսոփայություն և քրիստոնեություն- Հաբերմայի "Հավատք և խնացություն" ճառի ընկալում, Ներշնչանքը և եկեղեցին...

Copyright: Դուք կարող եք մեր էջը տպել և հետաքրքրվողների շրջանակներում տարածել:

Ի-մեղլ- (իննդրում ենք հնարավորի սահմաններում անգլերեն կամ գերմաներեն)

Կրոնը 1) որպես "վերամիավորում" ասածո հետ-Հիսուս Բրիտանոսի ուղիներով

1)Կրոն (Religion) բառը ծագում է լատինական re-ligio –ից, որը նշանակում է՝ վերամիավորում ասածո հետ, որը ներառված է առումով մեր մեջ ևս կերպարանավորվում է: Ըստ մի հոլոգրամի հետ հեռավոր աղերսների նույն իմաստն է արժարծվում նաև լայն առումով:

Մարդու կենսական խորին պրոբլեմների ճանաչումը

Ինչպես աղոթքի ճանապարհով ապաքինվելու այնպես էլ մարդու այլ փոխակերպումների հարցում կարևորվում է Հիսուսի "Ուրում ես ապաքինվել" հարցը (Հովհ. 5,6): Կամ, զիտես արդոք, թե քո մեջ որքան անկախարժեքություններ կան, որոնք պետք է վերացվեն, եթե դու ուրում ես ավելի մոտենալ ասածոն: Մի շարք իրադրություններում, որոնց միջոց է, որ կրոնական իմաստ է տրվում, կարելի է „կարմիր թելի" պես ընդհանրություններ նկատել: Երեխայի պատանեկությանից մինչև չափահաս լինելու ժամանակահատվածում ձևավորվում են նոր հատկանիշներ, որի ընթացքում սակայն հաճախ են նրա բնածին կարողությունները անտեսվում: Հետագայում կարող է մարդը հիշողությունների ու աղոթքների օգնությամբ իր անտեսված զգացական կարողությունները վերականգնել: Նա կարող է սակայն իր ձեռքբերված հատկությունները այսուհանդերձ պահպանել, որի ընթացքում անհատի արգելակված կարողությունները մատչելի են դառնում կամ էլ վերանում են: Մարդու հոգեկան-հոգևոր կամ արտաքին „խաթարումների" հետևանքում առաջացած երկվություն- աղճատումը ինտելեկտի և անգիտակից զոյի միջև, ինչպես նաև այդ երկուսի միջև շատ քիչ տեղայնացված սիրտը, կարող են այսպիսով տարբեր ճանապարհներով ավելի ամուր վերամիավորվել: Ակնհայտ է, որ դրախտի „Իմացության ծառի պտուղի" առասպելը այս տեսության հետ աղերսներ ունի, և որ „եթե դուք դարձի չգար ու չլինեք երեխաների նման, ապա դուք չեք ընկնի դրախտ" արտահայտությունը առնչվում է դարձի հնարավորության գաղափարի ավելի խորը խնացության հետ- Հիսուս, Մաթևոս 18,1-3; 10,15; Դուկաս 18, 17: Այստեղ խոսվում է ոչ միայն մանկական անխռովության, այլ նաև վարձացման բնածին հիմունքների մասին, որոնք չափազանց „արխայիկ" ²⁾ են, այսինքն կանխաձրագրավորված հիմունքներ են՝ մարդու „գործածման կանոնների" կորստի մատնված մի ձեռնարկ: Այս ուղին կարող է մեզ խնացության ժամանակակից սահմանափակ ինքնագիտակցության սահմաններից դուրս առաջնորդել:

²⁾ Այդ բացասական („սատանայական") հատկանիշների հաղթահարումը այսպիսով նաև հիշատակված աղճատման մասն է կապում:

„արխայիկ" արտահայտությունը հիշատակվում է Յ.Գ.Յունգի և այլոց խորին հոգեբանության տեսությունում՝ որպես մարդկային զոյի կենսական ասպեկտների այլ ձև:

Մա չի նշանակում, որ մարդը կարող է իր սեփական ուժերով և առանց որևէ միջամտության դրան հասնել: Հիսուսը արաջարկում է մի իրական ուղի ինչպես նաև այն արարելու ուժ կամ զույժ: Ճշմարտության քրիստոնյա որոնողները, առաապելաբաններն ու ալքիմիստերը շատ հառակ հիշատակել են նման կատարելության մասին (ինչպես օրինակ՝Մաթեոս 5,48; Հովհ. 10,34...): Նաև բաբելոնյան պալատներն են նպատակադրված կամ պատահականորեն նման փորձություններ ապրել: Մա կապ չունի այն հանգամանքի հետ, թե արդյոք նրանք ներհակ ուղիներ էին գնում, թե իրենց հավատին առավել սոցիալական ուղղություն էին տալիս, կամ թե արդյոք նրանք երկումն էլ իրենց մեջ ամփոփում էին՝ այսպես ասած քրիստոնեության բացարձակ ինքնագիտակցությամբ: Հարյուրամյակներ ի վեր պանապան մշակույթներում վնասվել են մարդու ներքին պատակրուսների հաղթահարման ճանապարհները, թատիառական ալքիմիստները, յոզայի պանապան ձևերը նմանապես վկայում են այդ մասին ³⁾:

³⁾ Հնդկերեն յոզա բառը (բառացի՝անցողիկ) նշանակում է կապի վերականգնում զոյի ծագումնական նախարանտների, հավերժի հետ: Մա չի նշանակում, որ նման այլ ուղիները ևս այն նպատակին են տանում, ինչ որ քրիստոնեությունը:

Աստծո մարդը կամ աստծո առաքյալ Հիսուս Բրիստոսը կամ „նոր Ադամը" ապարարում է, որ այնուհետ մարդիկ ևս կարող են իրենց ցիրուցան եղած բնածին հատկությունները վերականգնել, և որ ժամանկն է եկել շոկելու այլևս փոսնգափոր դարձած իսկ դաթյուրումները: Նա կարողացավ, ի նպաստ երկրի, իր մեջ միավորել կյանքի իմաստի սկզբնական աղբյուրի (աստված) կապը և մարդկային վարձացած գիտակցությունը: Նա կարողացավ այլատրման փոսնգը հաղթահարել: Եթե անգամ նա տարբերվում էր մյուսներից, այսուհանդերձ նա մարդ էր, որը կարող էր որպես այդպիսին կայանալ: Այդ պատճառով կարողանում են մարդիկ այդ ճանապարհը դյուրությամբ անցնել, առավել ևս այն ժամանակ, երբ նրանք այդ գիտակցաբար են անում: Բայց անգամ մարդկնց համար, որոնք պատմական Հիսուսի մասին ոչինչ չգիտեն, նրա կյանքը մեծ տպավորություն է թողնում ներառյալ հարության պատմությունը՝ ինչպես օրինակ՝ երբ կենդանիները մի կ դպում ինչ որ նոր բան են սովորում, ապա նմուտիս կենդանիները մեկ այլ հեռավոր կ դպում նույն հատկանիշը կարողանում են դրսևորել, քանի որ նրանք մի առանձնահատուկ, ընդհանուր ուժաղաշտ ունեն, ինչպես նկատել է օրինակ Բ.Ռ.Շ էդրակը:

Մարդու ներքին կապը աստծո կամ Բրիստոսի հետ նախ հնարավոր է առանց եկեղեցական միջամտության, եթե անգամ յուրաքանչյուր համապատասխան քրիստոնեական միություն որպես օգնություն է ծառայում: Աստվածաբանական հակասական թերոխները, որոնք Բրիստոսի ամբողջական պատկերը հոգեսատարի ու սոցիալական հեղաշրջողի առաքելությունների մեջ են բաժանել, այլևս կատարյալ իմաստությունը չեն ներկայացնում, եթե անգամ նրանք ոմանց օգնում են, առավելապես նրանց, որոնք այդ տեսություններին քաջատեղյակ են: Ամեն անհատ կարող է իր թաքուն անկյունում կամ անգամ հրապարակում Բրիստոսին ուղղակիորեն առնչվել: Դա կարող է օրինակ նրա վկայակոչած հատկանիշների մասին հիշողությամբ ոգեկոչվել (Ավետարան): Մակայն նա, որը պատրաստ է ընդունելու, որ Բրիստոսը նաև մահից հետո իրեն կարող է ընկալվել, (այլ կերպ ասած՝ ինչպես յուրաքանչյուր մարդ կարող է ըստ բապում վկայությունների մահը որպես գիտակից արարած հաղթահարել՝ առանց երկրային-նյութական տեսանելիության), ապա Բրիստոսը ևս կարող է ներկայի ապրեցություն գործողին ընկալել: Զգացողությունը դառնում է հնարավոր, որ նրա անունից կամ նրա հետ միասին ինչպես մեծ եղբոր հետ միասին հայր աստծուն, որը ամենքինն է, աղոթք հղել (Հովհ. 15,16; Մաթ. 6, 7-15; Մաթ. 18,19-20). Օրինակ՝

Տեր, իմ Արարիչ, իմ աստար և հույս:
Հիսուս Բրիստոսի հետ միաձույլ շնորհակալ եմ քեզ ամենի համար, ինչ քեզնից է գալիս:
Ներիր ամենը, ինչ ինձ քեզանից հեռացրել է, թույլ տուր ինք իմդրում եմ այս լռության

Էթիկայի նշանակությունը

Այս ճանապարհի մի սանդղակը „սերն է առ սատված“, որը վեր է ամենայնից, „և սերը առ մերձավորդ, ինչպես և առ անձը“ (Մաթ. 19,19), ուրեմն նաև առ անձը՝ ինքդ քեզ սիրելը կարող է նաև ձգտման մի մասը լինել՝ սեփական առաջադրանքը իր շրջակա տարածությունում ճանաչելու: Մերը կարող է Բրիտանիայի հետ միավորել, որովհետև դա նրա գլխավոր յուրահատկությունն է, կապակցված ինստիտուցիան հետ: Նաև ըստ, Բրիտանիայի դեպի բարի արար տանող ուղին իր ներքին ու արտաքին ապրեցություններով հասկանալի է դարձնում քրիստոնեական ճանապարհը: Հիսուսը պահպանեց հաստատված էթիկական սկզբունքները, քանի որ մարդը „հնձում է (սովորաբար), ինչ ցանում է“ (6,7), նա սակայն ընդհանուր օրենքը ընդգծելու փոխարեն խառնողն առանձնացրեց պատասխանատվությունը: Ըստ որում հնարավոր է, որ մարդու ներանձնական աշխարհում բաներ կան, որոնք Բրիտանիան են հիշեցնում՝ նույնիսկ եթե դա խղճի ձևով կարող է արտահայտվել, դեպի „նոր ծնունդ“ հիշեցնող երևույթի հնգեցնել (Հովհ. 3): Մա նշանակում է, որ ժամանակի ընթացքում մարդը որպես ամբողջություն ավելի է մերձենում իր հոգուն, ինչպես Բրիտանիայը կարողացավ: Այս ներանձնական ելակետը հնարավոր է ապրել սրտով, հոգով կամ ոգով, քանի որ ապրումների կերպերն անհատականորեն տարբեր են: Ինչպես էլ որ յուրաքանչյուրը Բրիտանիան կամ նրա հետ կապված ուժերը պզտ, ինստիտուցիոն է հնարավորին չափ հաճախ գիտակցել այն, ինչը անհատապես արդեն հայտնի է, որպես անմիջական կապի հիմունք- նույնիսկ եթե սկզբում ոչ մի պզտի ապրեցություններ չեն նկատվում:

Ուժը, որը որպես ողորմածին շնորհք պարգանում է մարդու ներքնաշխարհում, կարող է կապակցվել „առերևույթ“ Բրիտանիայից կամ սատուց դարձյալ առաքված վերերկրային ապաքինիչ ուժերի հետ: Այստեղ ևս կարող են անհատական փորձառության ձևերը շատ տարբեր լինել, սակայն այն կարող է այս դեպքում որոշակի լինել և կարող է շրջապատի վրա համապատասխան ապրեցություն գործել: Բանի դեռ նման արտասովորությունները քչերին էր տրված, որոնք որպես „առեղծվածային“, „սուրբ“ և այլն էին համարվում, մեր „աղետային“ ժամանակներում գնալով ավելի հաճախ է պատահում այս հայտնությունը հասարակ մարդկանց մոտ, որի նշանակությունը հավանաբար միշտ չէ, որ անմիջապես գնահատվում է: Այդ պատճառով այս թեման այստեղ կշռչափվի: Այս „դրսից“ եկող ունիվերսալ ապրեցությունը կամ ընդունվում է, կամ էլ բախվում է նրանց ինքնապարսպմանը, որոնք իրենց ներսում ոչ մի հարակցություններ չեն պարզացրել, այնպես որ նրանք այս դեպքում որպես „դատաստան“ են ընկալվում:

Ուղղորդիր ինձ, որպեսպի ես ուրիշների ճանապարհին առ քեզ իսթաթար չդառնամ, առաջնորդիր ինձ՝ այլոց քո ոգով օգնելուն, պահապան կանգնիր ինձ իմ ճանապարհին *:

*) Այստեղ կարող են նաև այլոք ներառվել:

Հարակից համընդհանուր պարզացումը նախապատմական մշակույթներում

Ինչպես մարդու մանկությունից մինչև հասունություն պարզացումը (տես վերևում), այնպես էլ մարդկության մշակույթային պարզացումը ընթացել է էտապներով: Մա մի կողմից հանգեցրել է նոր կարողությունների ձեռքբերմանը (ապատակամտություն, պզտողության և մտածողության ունակություն), սակայն մյուս կողմից պակասեցրել է նրա և ազումաբանական վառաստությունը „արարչության հանդեպ, որը պրոբլեմներ է առաջացրել: (Հմնո. օրինակ՝ Ժան Գերսերի „Օագուրը և ներկա“. Հաջորդաբար արխայիկ, մոգական, առեղծվածային, ինստիտուցիոն գիտակցում. բացի այդ կարող է խիստ անրապնդվող գիտակցություն պարգանալ, որը օրինակ կարելի է իսկամտության

գիտակցություն անվանել): Շնորհիվ հրաշալի գործիչների օրինակների ձեռնարկվել են վարձագնան քայլեր, որոնք որոշակի էին նաև մշակույթի ծավալման մեջ: Սա կատարվեց ի հեճուկս հիշատակված խոչնդոտների, սակայն, ինչպես ասվեց, նաև ի հաշիվ բազում կորուստների: Նոր ժամանակներում արդեն ակնհայտ է, որ մարդկությունը և ժողովուրդները ճակատագրական պայքարի անհրաժեշտության առաջ են կանգնած՝ նորվի մեծ կամ փոքր "քվանտային թռիչքներ" կամ էվոլյուցիոն քայլեր կատարելու, եթե նրանք ուզում են գոյատևել⁴⁾: Դրանք գոյություն ունեն արդեն մոտ 2000 տարի: Այլևս չկա անհրաժեշտությունը, որ դա կատարվի ձեռք բերված կարողությունների (ինչպես՝ գիտակցություն) հաշվին: Եթե բավարար քանակությամբ միավորներ միջոց խելամուռության միասնական գիտակցություն վարձագնեն, նորովի կամավեն իրեց սատվածային արմատներին¹⁾, ապա կարող է դեական աղետների հետ մրցակցությունը "վերևի" օնությամբ դեռևս հաղթել: Այդ ձեռնարկումներում կարևորվում են նաև ակտիվիստների շարժումները ինչպես օրինակ խաղաղության շարժումը և այլն, – բոլոր բարիացականները ունեն իրենց "անհրաժեշտ" տեղը այդ "խաղում": Բազմաթիվ մարդիկ, – բոլոր հաստատված կրոններին փոքահեռ, – ակնհայտորեն փնտրում են, նրանք դեպի ապագան են գնում և օգնում են անցյալի հետ հաշտվել, նույնիսկ երբ շատ միջակություններ են առկա: Դեռևս տրվում է հավի և ձվի հարցը, թե արդյոք արտաքին "փրկություն" է նպատակն, թե գոյության գիտակցությունը և գոյի վարձագումը: Մինչ այժմ սահմանված չափանիշները պետք է նորացվեն, որովհետև մարդը այսօր ճշգրտորեն կարող է պատկերացնել, թե ուր է տանում մինչ այսօր գրված, հնացած ծրագրի շարունակությունը: Ինչպես որ ամեն ինչ ամբողջի մի մասնիկն է, այնպես էլ ամեն լավ արարք լրացնում է ամբողջը:

4) Հերբերտ Գրուեյի պեսիմիստական տեսությունը նրա վերջին "Համարձում դեպի ոչինչը" (գերմաներեն) գրքում մերժելի է հենց այն պատճառով, որ նրա կողմից անտեսված վարձագնան կամ ուժի աղբյուրը արկա է, որը համարժեքորեն միայն մեկ հնրավորություն է ընձեռում՝ սատված:

Տրամադրիր մարդկանց, որ նրանք կյանքի ու մահվան մասին որոշումները թո հաճությանը թողնեն **:

Օգնիր բոլոր նրանց, ովքեր թո արարչությանն են ծառայում ***:

Առաջնորդիր այս աշխարհը դեպի բեկումը, որը դեպի թո խոստումնայից նոր ժամանակին է տանում: ****

) Այստեղ կարող են նաև առանձին թեմաներ կամ մեղիսացիոն մոտեցումներ ներառվել, ինչպես օրինակ՝ "Կասեցնել բռնության և նրա նմանատիպ հակապրոցության միջև երկմոսմքը", "Բռնության պրոբլեմի լուծման միջոցով բռնության հիմնարարի խաթարում", "Խաղաղ երկիստություն կրոնների բարեկամների միջև"... **Համեմատություն Մաթ. 5:9 և 26:52 – ի միջև

***) Չարչրկված բնությունը օգնության է կոչում: Ժամանակն է Աստծուն կամ Բրիստսին ինդրելու, որպեսպի նրանք պահպանեն մեկ խաթարված բնության աղետներից: Մույնը սակայն մարդկության՝ արարչագործության հանդեպ վարքագծի փոփոխության անհրաժեշտության փոխնակը չէ:

****) Դուկաս 11:2, 212:31, Հալոնություն 11:16... Տես նաև "Հայր մեր", Մաթևոս, 6, 7-15.

Աստված կարող է սերը, որ իրեն է տրվում, բաժանել:

Թե աղոթքը և թե սպրեյն ու գործելը համատեղ են միևնույն ոգու մեջ, նրանք սատարում են միմյանց:

Այսպիսով գոյություն ունի մեկ „դարձի“ ճանապարհ դեպի Աստված թե մասնակիում և թե ամբողջում

Հովհ. . Ես ձեզ դեռ շատ ստելիք ունեմ, բայց դուք դա հիմա չեք կարող տանել: Սակայն երբ ճշմարտության ոգին գա, նա ձեզ կտանի դեպի ողջ ճշմարտությունը: Բանի որ նա ինքն իրենից չի խոսի, այլ կասի այն, ինչ որ կրսի և այն ինչ ապագան է, նա ձեզ կհաղորդի:

Տեղեկություններ՝ „Հիսուսը և Իսլամը" թեմայի շուրջ

Ներկրոնական երկխոսություն

Այս հոդվածը նպատակ ունի ավելի հասկանալի դարձնել կրոնների փոխհարաբերությունները, ինչպես նաև նպատակ „ներկրոնական երկխոսության" խաղաղ գործընթացին, ինչը որ այլևս երկար տարիներ իրականացվում է: Հետևյալ մեկնաբանությունները իսլամի ամբողջական բնութագրման նպատակը չեն հետապնդում, քանի որ իսլամն ինքը բազում դպրոցներ ունի:

Ղուրանը *) և այլ սուրբ գրերը

Իսլամ նշանակում է "Աստծո կամքի հպատակություն": Իսլամի սուրբ գիրքը՝ Ղուրանը համարվում է աստվածային ոգեկոչում առ Մուհամեդ մարգարեն՝ Գիբրիլ հրեշտակի միջնորդությամբ, որը համընկնում է քրիստոնեական սուրբ Գաբրիել հրեշտակին: Ղուրանը անմիճելիորեն կենսորոնական նշանակություն ունի: Մեծ դեր է խաղում նաև այլ մարգարեների ժամանակաշրջանի (Հադիթ) ավանդույթները (օրինակ՝ "սունա", բառացիորեն "սովորություն"): Անգամ մարգարեն անհատական կեցությամբ դիտվում է որպես մարդ և ոչ աստված: Նշենք որ, ինչպես քրիստոնյաների այնպես էլ մուսուլմանների մեջ շատերը կան, որոնք քաջատեղյակ չեն իրենց Սուրբ Գրին:

Քրիստոնյաները կամ հրեաները դուրանում հիշատակվում են որպես „Գրի ձերին անձինք" (գրի անձինք, օրինակ՝ Սուրա փ՜իճի) և „Իսրաելի ձերին որդիք": Այսպիսով կարող են նրանք նույնպես դուրանով արտահայտվել, թեպետ նման հակում չի արձանագրվել երբևէ: Ամեն դեպքում կրոնագիտությունը անդրադառնում է բոլոր կրոնների յուրաքանչյուր սուրբ գրին և ուսումնասիրում է նրանց պատմական պարզացման ընթացքը և այլն: Այսուհանդերձ Սուրբ Գրքերի յուրաքանչյուր ուսումնասիրություն պահանջում է հարգալից վերաբերմունք: Ղուրանի մեկնաբանների մի մասը գրում է, որ զոյություն ունի առ Աստված ուխտագացության մի նախատիպ, որը միայն անարատ հրեշտակների և մարդկային անարատ առաքյալներին է վերապահված: Մեկնաբանների մի այլ խումբ պնդում է, որ երկրային Ղուրանի ընթերցողը անարատ պետք է լինի:

Մարգարեն համարվում է որպես առաքյալ մի որոշակի ժամանակի (կամ ժամանակահատվածի) համար, ուր առաքյալները բացակայում են (Սուրա 5, 19*): Ղուրանը առանձնացնում է երկու խմբեր՝ Մուհամեդ մարգարեի քարոզիչներ կամ "Գրքի մարդիկ" (գրի մարդիկ) և "անհավատներ": Որպես "Գրի մարդիկ" նկատի են առնվում հատկապես հրեաները և քրիստոնյաները, որոնք մուսուլմաններին հարակից միևնույն ավանդույթներին են հարում: Երբեմն նկատի են առնվում նաև զարաոուստրայականները (Սուրա22, 17*): Ղուրանը ճանաչում է նաև մի շարք մարգարեների", որոնք իրենց ժամանակին մեկ աստծո, հեռմահու դատաստանի և իրենց ազգի աղոթքի ուսմունքն էին քարոզում (օրինակ՝ 6, 83-92; 7, 4, 136*սուրաներ): Այսպիսով բոլոր այն մարդիկ, որոնք այս համընդհանուր սկզբունքներին են հավատում , չեն հիշատակվում որպես "անհավատներ" (սուրա 5,48* և այլն): Իսլամականության առաջին հարյուրամյակներում քրիստոնյաների և հրեաների վրա կրոնավտիության բռնություն չէր գործադրվում, համաձայն Ղուրանի ուսմունքի, որը ասում է. "Կրոնը չի պարտադրվում", տես սուրա 2, 256*):

Աբրահամը համարվում է "այլադավան- հանիֆներից" մեկը, որոնք գտան հավատքի ու դղակի ճանապարհը առ մեկ աստված:

Ալլահը (նախաիսլամական հին արաբերենով՝ ալ-իլլահ) հաստատապես ունի նույն բառարմատը ինչ որ հեբրեական գրերում աստծուն տրված անուններից մեկը՝ "էլոհիմը":

Բառի խառագույն իմաստով "անհավատ" (բառացի թարգմանված՝ ծարղալ-քողարկված) էին համարվում Մուհամեդ մարգարեի ժամանակների պապեա կոչված պոլիտեականները (բապնաստված, հեթանոս), որոնց դեմ նա Արաբիայում պայքարում էր և որորնցից դեռևս հրեաների և քրիստոնյաների Աստվածաշունչը պոշացնում էր: Այսօր իսլամական ընկալումների սահմաններում "անհավատ" են հռչակվում բոլոր նրանք, ովքեր մեկ աստծո զոյությունը և արդար դատաստանին չեն հավատում: Այս բնութագրումը երբեմն թյուրիմացաբեր տարածվում է բոլոր ոչ մուսուլմանների և նույնիսկ այն մուսուլմանների վրա, որոնք այլ մուսուլմանական դավանանքի են հարակցում:

Ղուրանը Հիսուս Բրիստոսի մասին

Նշենք, որ Ղուրանը բապնիցս բնութագրում է Բրիստոսին որպես աստծո կողմից առաքված մարգարե, ինչպես նաև աստծո "Խոսք" առանց այլ մեկնաբանությունների կամ Աստծո ուրվական (սուրա 4,171), ինչպես "արարված ինչպես Ադամը" (Մուրա 2,3,5): Այսպիսով ճիշտ հասկացված Իսլամն ինքը ավելի է գնահատում Հիսուսին, քան բապում ժամանակակից աստվածաբաններ, որոնք Հիսուսին միայն որպես սոցիալական ռեֆորմատոր են ընկալում: Ի վերջո Ղուրանը չի ընդունում "Արարչի որդու" ուսմունքը (հետագայում՝ սուրբ երրորդություն), որը Մուհամեդի ժամանակների քրիստոնյաների կողմից ևս ընկալվում էր որպես երկրային (հողածին): Եթե անգամ քրիստոնյաները այնպես բացատրեին, ինչպես Հովհաննես 1-ի "Աստծո խոսքի" սկզբնական իմաստը, այլադավան մարդիկ միևնույնն է չեն հասկանա, թե դա ինչ է նշանակում: (օրինակ՝ Մուրա 6, 101). Ըստ հռոմեական 1.4 գրի Հիսուսը արարվել է սուրբ հոգու ուժով, այսինքն չի ծնվել: Այսպիսով քրիստոնյաները կարող են թերևս համաձայնել մուսուլմանական այն տեսակետի հետ, որ ի սկզբանե էր աստված (չծնված) ու չծնեց այլ արարեց Բրիստոսին: Այսուհետև հունական "լոգոս" հասկացությունը, որը Աստվածաշունչում հիշատակվում է որպես աստվածածին կամ Հիսուս Բրիստոսի առաքյալ, որը ավետարաններում նաև թարգմանվում է որպես „Խոսքը" (տես վերևում), հիշատակվում է Ղուրանում առնչելով Հիսուսի հետ: Արդյո՞ք Ղուրանի ինչպես նաև Ատվածաշնչի ոգեշնչումների մեջ գաղտնիքներ են թաքնված, որոնք մինչ այժմ ոչ քրիստոնյաները և ոչ էլ մուսուլմանները պարզաբանել են կարողացել և անհնաստ վիճաբանում են արտահայտությունների ու բառային ձևակերպումների շուրջ: Նույնիսկ այն դեպքում, երբ քրիստոնյաները այդ ուսմունքը այնպես են ներկայացնում, որ այն որպես „բապնաստվածության" ուսմունք է ընկալվում, չի համապատասխանում այն ոճին, ինչ Բրիստոսն էր ուսուցանում. „Աղոթեք իմ անունից (այսինքն ներքուստ Հիսուսի հետ միաձուլված) առ աստված (հայրը)" (Հովհ. Ավետ. 15:16): Հիսուսի կյանքում ամեն ինչ առնչվում է միակ աստծո հետ, որի հետ ինքը սերտորեն կապված էր, և դեպի որը նա մարդկանց կարող է առաջնորդել:

„Լոգոս" արտահայտությունը (Բրիստոսի հետ կապված արտահայտություն Հովհաննեսի ավետարանի "Աստծո խոսքում") հիշատակվում է Փարեթի Ղուրանի թարգմանությունում (գերմաներեն) առանց Հիսուսին հիշատակելու, սակայն հասկացվում է Ղուրանի այլ հրատարակություններում որպես աստծո "հանգամանք" կամ աստծո հրաման (սուրա 13,2, սուրա 11):

Ղուրանը հիշատակում է Բրիստոսին "որպես Ադամ", որին աստված հողից արարեց (Մուրա 3,59) և պատմում է աստծո ոգու կողմից "աստվածային առաքյալի" մասին, որը միջնորդում է կույս Միրիամի (Մարիամ) կողմից Հիսուսի ծնունդը (Մուրա 19, 17-22): Ղուրանում հիշատակվում է նաև, որ Հիսուսը Մուրբ Ոգով կամ սրբության ոգով անրապնդվեց (Մուրա 5, 110):

Ըստ Ղուրանի՝ երիտասարդ Հիսուսը հայտնում է իր հարությունը (Մուրա 19, 33), որը սակայն կարող է նրա վերադարձը „ստեղ դատաստանի" օրը հավատացյալների հարությունը նշանակել (տես հաջորդիվ), որը Ղուրանում հաճախ է հիշատակվում 4,159*- սուրաում: Ղուրանը պատմում է, որ կենդանի Հիսուսը համբարձում է երկինք

(սուրա 4, 157-159*, սուրա 3,55*):

Մուսուլմաններն ու քրիստոնյաները վիճարանում են, թե արդյոք Բրիստոսը, որը իսաչվեց, երկինք համբարձվելուց հետո մեռավ և աստծո օգնությամբ հարություն առավ՝ ինչպես քրիստոնյաներն են վկայում, թե՞ նա առանց իսաչվելու կենդանի երկինք համբարձվեց, ինչպես մուսուլմաններն են կարծում: Սակայն ընդհանուր է այն կարծիքը, որ բացառվում է նրա՝ համբարձման պահին մեռած լինելը, այլ որ նա օրինակ՝ մարդկանց էր ուսուցանում: Արդեն 3:55 կամ 5:48 սուրաներում ասվում է. "Ես նրան կարբագործեմ" և "բոլորդ կվերադառնաս դեպի ինձ, և ես (աստված) վճիռ կկայացնեմ ձեր միջև (եղկրային կյանքում) եղած տարաձայնության մասին": Մնացյալ չպարպարանված գաղտնիքների վերաբերյալ պետք է մուսուլմաններն ու քրիստոնյաները չվիճեն, այլ հանգիստ սպասեն:

Ղուրանը ևս հիշատակում է հավատացյալների հարությունը դատաստանի ժամանակ (սուրա 36,77, սուրա 69, 13, սուրա 75,99 և այլն): Հիսուսը կվերադառնա այն ժամանակ և սուրբ գրի հավատացյալների դատաստանին վկա կլինի: Նրանք (նաև ոչ մուսուլմանները), ովքեր Աստծուն ու դատաստանին հավատում են և միայն բարին են արարում, կարող են ըստ ղուրանի դատաստանից չսարսափել (սուրա 2, 62; 4,123-124; 7,170): Ահեղ դատաստանը հանդես է գալիս թե ղուրանում և թե աստվածաշնչում որպես աստծո և ոչ մարդ-հողածնի հայեցողություն, անկախ այն բանից, թե ինչպե՞ր քրիստոնյաներին, մուսուլմաններին կամ թե հրեաներին է վերաբերվում: (Մույն համեմատությունները չեն արվում ղուրանի անկողմնակալությունը կասկածի ենթարկելու մտադրությամբ):

Բրիստոնեության և Իսլամի ազգագրական հիմունքների մասին

Այսպես կոչված "արրահամական երեք կրոնների" ազգագրական հիմունքները***) ևս սերտ կապակցված են: Իսլամում ևս կան պատվիրաններ՝ թեպետ չհամարակալված, օրինակ՝ 17,22-39; 5,38-40; 2,188; 4,135; 2,195; und 17,70* և այլ սուրաներում (մարդկային պատվահնդրություն): Ղուրանը, օրինակ, խստորեն և առանց բացառությունների արգելում է անմեղի սպանությունը (5,27-32 սուրա *): Այս իմաստով "Զիհադ" արտահայտությունը միայն նշանակում է "պայքար": "Մուրբ պատերապմ" արտահայտությունը չի ծագում ղուրանից, այլ Մուհամեդի պատվիրաններից և իսլամական օրենքների ուսմունքից:***) Աստվածամեղք կրթերի դեմ ներքին հոգեբանաբարոյական պայքարը համարվում է "մեժ ջիհադ", որի նշանակությունը ավելի է գնահատվում, քան այլ արտաքին երկնոսանքների հետ հաշվի նստելը (օրինակ Հիսուսի պատգամի համեմատ՝ "Նախ քո աչքի գերանը հանիր" շատ արտաքին կոնֆլիկտներ կարող են հիմնապրկվել): "Իոսքի ջիհադը" կրոնի խաղաղ դրանորումն է, "ձեռքի ջիհադը" հավատացյալի զործնական, դաստեարակչական օրինակն է: "Մրի ջիհադը", նաև՝ "փոքր ջիհադ", միայն հավատացյալների պաշտպանության դեպքում է թույլատրվում (ղուրան՝ սուրա 2,190): Այլադավանների դեմ "բուռն" վերաբերմունքը նաև ղուրանի դրույթներից է (Սուրա 48, 29, Սուրա 47, 4):

Ավանդական օրինակարգերը սեռերի միջև, ներառյալ այլադավանների հետ անուսնությունը և այլն ծավալուն են:

Իսլամի կիրառումը հիմնվում է հետևյալ համոզմունքի վրա, որ ոչ մի այլ աստված բացի աստծուց (Ալլահ) զոյություն չունի և Մուհամեդը աստծո առաքյալն է, որ առօրյա սահմանված աղոթքները պետք է ոչնչացվեն (2,177* սուրա), որ տարեկան պատր (ռամադան) պետք է պահվի (2,185* սուրա), որ ուխտագնացությունը կյանքում գոնե մեկ անգամ պետք է իրականացվի և վաքքատը (պարտադիր դրամաշնորհում սոցիալական նպատակների համար) պետք է վճարվի (2,177* սուրա):

Ժամանակակից իսլամում զոյություն չունի մի կենտրոնական օրգան, որը կրոնական-

սպագրական խնդիրների վերաբերյալ որոշումներ է կայացնում: Սակայն կանոնակարգերի պահպանման հարգված մեծամասնության կողմից ընդունված որոշ կրոնակիրներ կարող էին հավանաբար լայն ճանաչում գրնել:

*) աղբյուր՝ Ռուդի Փարթեր, «Լուրան», թարգմանություն, Բոհյիսմեր հրատարակչություն (գերմաներեն), որը գիտական պահանջներին բավարարում է և որոշակի առանձնանում է իր ընձեռած լայն հնարավորությամբ՝ տարբերելու բառացի թարգմանությունները տեքստերը հասկանալու համար մեջբերված ծանոթագրություններից: Տարբեր թարգմանություններում (տարբերակներ) նկատվում է ոտնյակների միմյանցից տարբերվող քանակ: Լուրանից մեջբերումների նշանակությունները թարգմանվել և մեկնարանվել են Ադել Թեոդոր Կորրիի կողմից, 2007 (գերմաներեն), որի աշխատանքը բարձր է գնահատվել նաև մուսուլման գիտականների կողմից (օրինակ՝ դոկտոր Բնամուլահ Խան, որը ժամանակին իսլամական աշխատառողովի բարձրագույն քարտուղարն է եղել):

***) Պատմական «քրիստոնեական Խաչակրաց Արշավանքները» և ստովածաշնչում չեն արդարացվում և, օրինակ, շատ եվրոպական ժողովուրդների մոտ վատ համբավ ունեն:

Ռեպի էջի սկիպ <http://www.ways-of-christ.com/hy> .

Հիսուս Բրիտոսի ուղիները, նրա նպատները մարդկային գիտակցության, մարդու փոփոխությունների և երկրի հարցերում անկասի, բազմաթիվ հեռավորությունների և փորձությունների նոր տեսանկյունից կապնված լրատվական էջ՝ լրացված անձնական վարձագրման գործնական առաջարկներով

„Բրիտոսի ճանապարհները" ինտերնետային էջը լրատվական և հեռավորական պրոյեկտ է: Այն կախում չունի ոչ մի եկեղեցուց, կրոնական ուղղություններից կամ որևէ կրոնական միություններից (և չի գործում դրացից որևէ մեկի դեմ): Այս էջը կոչում է տարբեր կրոնների միջև խաղաղ համակցության և խոր խնացության: „Բրիտոսի ճանապարհները" ոչ մի քաղաքական կամ տնտեսական ասպեկտության չի ձգտում: „Բրիտոսի ճանապարհները" չի քարոզում և չի անդամագրում: